

До 80-ліття з дня народження та 60-ліття архітектурної, художньої, наукової, педагогічної та громадської діяльності Заслуженого діяча науки і техніки України, доктора архітектури, професора кафедри Основ архітектури та архітектурного проектування КНУБА Віктора Івановича СОЧЕНКА

Віктор Іванович Соченко – відомий український архітектор, науковець, педагог та художник пройшов великий творчий шлях, поєднуючи архітектурно-практичну, наукову, художню та педагогічну діяльність. Після закінчення в 1956 році середньої школи і студії Образотворчого мистецтва працював художником в Будинку офіцерів у м. Кіровограді (нині Кропивницький). З 1958-1959 рр. навчався в Державному художньому училищі в м. Дніпропетровську (нині Дніпро). В 1959 році поступає на архітектурний факультет Київського інженерно-будівельного інституту (нині КНУБА), який закінчив в 1965 р., одержавши диплом I-го ступеня на Всесоюзному конкурсі кращих дипломних проєктів вищих архітектурних шкіл СРСР. Після закінчення інституту з 1965 по 1968 р. за направленням працював в Державному архітектурно-проєктному інституті «Київпроєкт». Займався проєктуванням житлових і громадських будівель та приймав активну участь в республіканських архітектурних конкурсах в творчій групі видатного українського зодчого – академіка, заслуженого будівельника України, професора А.В. Добровольського. Під його керівництвом в авторському колективі Соченко В.І. приймав участь в розробці проєкту реконструкції забудови району вул. Червоноармійської (нині Велика Васильківська), проєктуванні значного комплексу житлових будинків з блоком обслуговування по вул. Велика Васильківська, 115-127, проєктуванні ресторану «Вітряк». У 1967 році В.І. Соченко самостійно проєктує 9-ти поверховий житловий будинок по вул. К. Малевича, 111, а також розробляє групу 9-ти поверхових житлових будинків з блоками обслуговування по вул. Є. Коновальця, 15/1-4 в авторському колективі О.М. Созанський, В.І. Соченко та Р.І. Наймушин, які були в 70-ті роки побудовані. У 1968 р. В.І. Соченко поступив в аспірантуру КІБІ і в 1973 році успішно захистив кандидатську дисертацію та активно включився в науково-дослідний та архітектурно-проєктний процес.

Сфера його творчої діяльності – архітектура, реконструкція, реставрація будівель та ревалоризація міського середовища, інтер'єр, дизайн, живопис і графіка. Автор Генсхем об'єктів поштового зв'язку в мм. Києві та Волгодонську, нове проєктування та відбудова втрачених православних храмів, регенерація архітектурних ансамблів міських площ, пам'яткоохоронна проблематика. За реалізацію «Комплексного проєкту ревалоризації ансамблів вокзальних комплексів у м. Харкові та Харківській області», В.І. Соченку (в авторському колективі) у 2004 р. була присуджена Державна премія України в галузі архітектури.

Напрямок наукової діяльності – методологічні засади архітектурної типології громадських та житлових будівель, охорона, збереження та відродження визначних пам'яток історико-архітектурної спадщини Русі-України. Дослідження особливостей історичного формування визначних храмових ансамблів Києва,

які включені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО. Автор понад 130 наукових публікацій та цілого ряду архітектурно-дизайнерських досліджень та проєктів, більшість з яких реалізовані в натурі. Підготував шість кандидатів наук та ще один – на завершальній стадії підготовки. Опублікував цілу низку пріоритетних монографій з архітектурного проєктування будівель і комплексів зв'язку. По цій проблематиці успішно захистив у 1991 р. докторську дисертацію в Московському архітектурному інституті.

В 1981-1985 рр. В.І. Соченко знаходився у службовому відрядженні Міністерства вищої та середньої освіти України та СРСР в Афганістані – викладав архітектуру, рисунок та живопис, а в останні роки був завідувачем кафедри архітектури в Кабульському політехнічному інституті (КПІ) та активно займався становленням в ньому нової спеціальності «Архітектура» та виконав дослідження питань охорони та збереження пам'яток історії, культури та архітектури Афганістану.

З 2006 р. В.І. Соченко активно займався дослідженнями історико-архітектурних особливостей становлення кам'яного монументального зодчества Київської Русі після запровадження християнства за часів володарювання великого князя Володимира Святославича. І в 2014 р. вийшла з друку згідно Державної програми «Українська книга» його унікальна монографія «Церква Богородиці Десятинна в Києві».

В.І. Соченко – член Спеціалізованої вченої ради при Київському національному університеті будівництва і архітектури по захисту докторських та кандидатських дисертацій, член ради архітектурного факультету та член редакційної комісії науково-виробничого збірника «Архітектурний вісник КНУБА», ветеран війни (Афганістан), стипендіат Президента України.

30 квітня цього року доктору архітектури, заслуженому діячеві науки і техніки України, лауреату Державної премії України в галузі архітектури, члену Національної спілки архітекторів України, члену-кореспонденту Української академії архітектури, дійсному члену Українського Національного комітету Міжнародної ради з питань охорони пам'яток та визначних місць (ICOMOS), професору кафедри Основ архітектури та архітектурного проєктування Київського національного університету будівництва і архітектури Віктору Івановичу Соченко відзначаємо славний ювілей – 80-ліття з дня народження та 60-ліття трудової діяльності. Бажаємо міцного здоров'я, щастя та подальших науково-творчих педагогічних успіхів.

Редколегія збірника та колектив
архітектурного факультету КНУБА